

SOLUTIONS

Oktobra nr. (2017)

REDAKTORA SLEJA

Rudens mūs jau pilnībā pārņēmis. Ielas rotā krāšņās kļavu lapas, taču vakaros valda -drēgns gaiss, kas liek mums sarauties. Cerams, ka Jūsu sekmes ir tikpat krāšņas kā šogad rudens. Ja tev liekas, ka neiet mācībās, ir daži paņēmieni kā mācīšanos padarīt vieglāku. Taču ar to vien nepietiek, lai mūs varētu saukt par labiem skolēniem. Ir ne tikai labi jāmacās, bet arī jādara labas lietas! Jau deviņo gadu pēc kārtas no 16. līdz 22. oktobrim tiek plānota „Labo darbu nedēļa”, kuras laikā Latvijas iedzīvotāji, skolēni tiek aicināti darīt labos darbus, Vai TU, Priekules vidusskolnieki, paspēji izdarīt kaut ko labu? Protams, to var darīt arī bez iemesla - diendienā, neskatoties uz atsevišķām labo darbu nedēļām, jo darot labu citiem, citi darīs labu mums. Rudens ir mierīgs gadalaiks un mēs daudz mēdzam aizdomāties par lietām un sapņot. Kāds varbūt sapņo kļūt par prezidentu, cits par astronautu, bet mans sapnis ir apceļot pasauli! Es noteikti nelaistu garām iespēju un iesaku jums, izmantojiet izdevību aizceļot uz kādu no citām valstīm. Manuprāt, ceļot ir labi, mēs iegūstam pozitīvus iespaidus, pieredzi un paplašinām redzes loku. Tā ir iespēja iepazīt dažādu valstu kultūru un tradīcijas. Mēs varam lepoties ar to, ka mums joprojām ir saglabājušās senās latvju tradīcijas, kuras mēs vēl joprojām turpinām piekopt, saglabājot latvisko garu sirdīs.

/Edīte Savickaite/

ŠAJĀ NUMURĀ

Oktobris.

2. lpp.

Skolas absolvents.

3. lpp.

Ekskursija uz Rīgu.

4. lpp.

Vai tu zināji, ka...

5. lpp.

Vidusskolēniem iespēja saņemt stipendijas.

6. lpp.

Labākā dzimšanas dienas dāvana, ceļošana, mans hobijs.

7. lpp.

Esam iebraukuši jau oktobrī, un ja mēs te par iebraukšanu runājam, tad līdz aprīlim par iebraukšanu Jūrmalas pilsētā, tajās kastītēs vairs nav jāmet naudiņa.

Esam paspējuši jau samīļot un sabučot mūsu skolotājas skolotāju dienā, nomainīt rudens jaciņas pret siltiem ziemas mētelīšiem, un kārtīgi atpūsties rudens brīvlaikā, aizbraucot pie omītiem vai noskatoties kādas sen neredzētas filmas.

Oktobris atnāk pilns pārsteigumu, un, patiešām, tas pat dod mums iespēju atgriezties pagātnē. Tiesa gan, ka ne tik tālā pagātnē, bet par stundiņu atpakaļ gan. Kā arī, šajā laikā abas zemes puslodes saņem vienādu saules gaismas un siltuma daudzumu, diena un nakts visā pasaulē ir aptuveni vienāda garuma, tādēļ šo laiku mēdz dēvēt par vienādībām. Visiem saules siltums tiek vienādā daudzumā un visi laimīgi.

Un, protams, ka tuvojas tik ilgi bērnu gaidītais Helovīns, kad bērni un mazliet lielāki bērni arī, pārgērbjas baisās drēbēs un iet tantiņām prasīt končas. Kāda iedod ar, toties kāda varbūt sadod pa pārgērbtajām galviņām un sūta mājās.

Pabaudiet to oktobrī, sagatavojiet končas baisajiem bērniem un padomājiet kādas kūkas un gardumus cept Mārtiņdienas tirdziņam.

Orest, sveiki! Drīz iznāks skolas avīzes SOLUTIONS oktobra numurs, beidzot arī nolēmu ar tevi aprunāties, jo tu esi devis savu artavu avīzes tapšanā.

Ar ko tu pašreiz nodarbojies? Kur studē un kādā programmā?

-Studēju Rīgas tehniskās universitātes Liepājas filiālē par būvdarbu vadītāju. Tā kā lekciju nav daudz un nodarboties tā īsti man nav ar ko, pamazām lūkojos pēc kādas brīvas darbavietas.

Vai bija grūti pārsēsties no skolas sola studenta krēslā?

-Sākumā likās, ka ir vieglāk nekā biju plānojis, taču tā bija vairāk tāda kā iepazīšanās nedēļa, tad sekoja fizikas un matemātikas lekcijas, teikšu godīgi, gribējās laisties atpakaļ uz vidusskolu. Joprojām neprotu izpildīt fizikas mājasdarbus, bet ar matemātiku esmu sadraudzējies, problēmas sāksies gada beigās, kad būs jāiesniedz visi referāti un jāraksta eksāmeni, taču tagad par to cenšos nedomāt.

Pastāsti mazliet par savu grupu. No kurienes jaunieši? Vai esat draudzīgs kolektīvs?

-Tā grupa mums tāda interesanta, it kā esam 13, bet uz lekcijām nākam tikai 8. Kas ar pārējiem, nezinu. Viens džeks ir no Aizputes, bet pārējie liepānieki. Teikšu, ka jā, esam draudzīgs kolektīvs, dalāmies ar mājasdarbiem un citiem uzdevumiem, bija arī tāda kā kursa pasēdēšana, bet uz to neaizgāju.

Pēc bijušajiem klasesbiedriem ilgojies?

-Neteikšu, ka baigi ilgojos, taču tās muļķīgās idejas, kas bieži vien iešāvās viņu galvās, varbūt pat mazliet pi-etrūkst.

Un pēc skolotājiem?

-Nekad nedomāju, ka pēc vidusskolas skolotājiem kādreiz ilgošos, bet nu tā ir. Laikam tikai tāpēc, ka vidusskolā ja kaut ko nesapрати, tad tev paskaidroja un pamācīja. Tagad, kad studēju universitātē, neviens tev neko neskaidro, ja nesapрати, tad sēdi mājās un mācies. Protams, ir arī konsultācijas, taču tur tāpat ne ar vienu individuāli nestrādā.

Vai noder kaut nedaudz no tā, ko centāties tev iemācīt?

-Nedaudz jau noder, bet tikai nedaudz. Tas ir tas, ko pats gribēju iemācīties- matemātika, angļu valoda, fizika un nemaz nebēdāju par to, ka necentos atcerēties vēsturi par Mocartu mūzikas stundās un saprast, kas ir epitei un metaforas. Domāju, kas tas man tomēr nebūs vajadzīgs.

Ja būtu iespēja, vai tu gribētu būt atkal 12. klasē? Ja tā, ko darītu savādāk?

-Tā kā eksāmenus, manuprāt, nokārtoju pietiekami labā līmenī priekš sevis, tad atgriezties vidusskolas 12. klasē negribētu. Kas bijis, bijis. Tos uztraukumus par ķīmijas un krievu valodas ieskaitēm negribas atkārtot. Kā sokas ar brīvo laiku? Izņemot mācības, ar ko nodarbojies?

-Brīvais laiks man ir ļoti daudz, lekcijas notiek tikai četras reizes nedēļā un mājās esmu jau ap divpadsmitiem. Vairāk pievērsos sportam, neesmu pametis CrossFit treniņus un arī vidusskolas deju kolektīvu. Bet tas laiks kaut kā paiet neko nedarot, mazliet no šī, mazliet no tā un diena jau galā.

SOLUTIONS komandā ir iesaistījušies daudz jauni dalībnieki. Ko mums vajadzētu ņemt vērā, lai avīzi gribētos lasīt?

-Lasīt patīk tikai retajam, taču ja ir kaut kas aizraujošs, tad izlasīs visi. Šogad vēl neesmu izlasījis nevienu avīzi, nezinu vai tur vēl ir tas, kas bija kādreiz, taču man likās, ka vis- interesantākais bija Mistery X, to vajadzētu atgriezt.

Orest, pabeidz teikumus:

Ja es varētu uz kādu brīdi palikt neredzams..... -tad es jau būtu noskaidrojis, kur fizikas pasniedzējs glabā visus mājas darbus, lekciju materiālus un tiem sataisītu kopijas.

Man ļoti gribētos.... -CIELAVIŅU.

Ja es mācītos 10.klasē..... -es noteikti parūpētos par to, lai saņemtu katru stipendiju.

Valsts, uz kuru gribētos aizbraukt, ir... -Itālija.

Cilvēkos visaugstāk vērtēju.... -cieņu.

Es nekad..... -nespētu atstāt kūkas gabaliņu citai dienai.

Ja es būtu skolotājs.... -es noteikti nepasniegtu krievu valodu vai literatūru.

Orest, liels paldies, ka šajā aizņemības periodā piekriti ar mani parunāt. Man bija tik interesanti dzirdēt tavas atbildes. Lai tev piepildās viskarstākā vēlēšanās. Un -nāc ciemos!

Paldies par interviju! Bija tiešām jauki atcerēties par vidusskolu!

Ar Orestu Ozolu, skolas absolventu un vienkārši ļoti patīkamu cilvēku labprāt aprunājās

Zaiga S.

Ekskursija uz Rīgu!

Viss sākas ar plānošanu . Ideja radās jau septembra sākumā un ilgi nedomājuši nolēmām to īstenot . Nepagāja ne divas nedēļas , kad uzmetums par ekskursiju jau bija gatavs. Skolotājam bija milzīgi liels uzdevums - sarunāt mums okupācijas muzeju , kur tēma bija "Bēgļi pagātnē un mūsdienās" , mākslas muzeju , kuru baudīja ikviens mākslas mīļotājs un kā mazu izklaidīti izvēlējamies "Jump space" .

Pirms ekskursijas gatavošanās sākās ar uzdevumu - ikvienam bija jānoskatās īsfilma priekš okupācijas muzeja! Varu teikt - lieliska īsfilma un iesaku noskatīties ikvienam. Visvairāk jau mūsu tagadējajiem devītajiem .

Mākslas muzejs visvairāk bija meiteņu instagram bilžu vērts . Tās interjers un baltās sienas ,un stikla grīda bija arī viena no Snapchat bilžu un video favorītu storiem!

Apjautājot dažus mākslas muzeja apmeklētājus ieguvu arī visdažādākās atbildes:

Vai tev patika mākslas muzejs un kas visvairāk vai Kada glezna ir palikusi atmiņā? (ja ir , tad apraksti to)

Paula:Man ļoti patika mākslas muzejs , gide bija interesanta un viņa spēja pasniegt visu informāciju tā , lai mums interesētu. Nav konkrēta glezna,kura palika atmiņā , taču kad uz tās skatījies , sapratu , ka katrai ir sava doma un neliela odziņa!

Krista:Patika,gribēju,lai esam tur ilgāk. Atmiņā visvairāk palika stikla grīda.

Sabīne:Man ļoti patika mākslas muzejs.Biju sajūsmā,jo negaidīju tik spilgtas emocijas un izjutas par redzēto. Noteikti atmiņā paliks Jāņa Pauļuka glezna "Bulduru Dārzkopības skola".

Dārta:Jaņa Rozentāla glezna."No baznīcas" (pēc dievkalpojuma). Man šī glezna visvairāk palika atmiņā,jo pašai interesē vēsture,bija interesanti aplūkot kā tajā laikā izskatījās baznīca un kā ģerbās cilvēki.Šajā gleznā viņš attainoja savas mājas Saldu, kur cilvēki pēc baznīcas dievkalpojuma atgriežas savos ikdienas darbos.Kā pati gide stāstīja,ka gleznā ir arī attainota tā laika labestība pret vecākiem cilvēkiem,proti,vecāka gada gājuma cilvēki tiek palaisti pa priekšu.

Vislielākā iztrakošanās vieta bija Jump space. Ikviens bija sajūsmā par to. Varējām lēkāt uz nebēdu un vēlāk visi bijām ļoti noguruši un nodarbināti.

Paldies 10. un 9. par forši pavadīto laiku.

Kā arī vislielākais "Paldies" mūsu klases audzinātājam Zaigai!

- Katru gadu, 5. augustā uz Marsa esošā zonde "curiosity" nodzied sev priecīgu dzimšanas dienu.
- 10 gadus vecs matracis sver divreiz vairāk nekā jauns, tas ir deļ netīrumiem, ko tas ir absorbējis.
- Ir 43,252,003,274,489,856,000 iespējamās rubika kuba kombinācijas.
- Sākumā basketbolu spēlēja ar futbola bumbu.
- 2013. gadā hotdogu ēšanas konkursa uzvarētājs apēda 69 hotdogus 10 minūtes.
- Pasaulē ir tikai divas valstis, kurās nav iespējams nopirkt dzērienu "Coca-Cola". (Kubā un Ziemeļkorejā)
- 4,8 miljardiem cilvēku pieder mobīlais telefons, bet tikai 4,2 miljardiem cilvēku pieder zobu birste.
- Gliemeži var gulēt trīs gadus bez ēšanas.
- Patiesībā zebbras ir melnas ar baltām svītram.
- Pasaules mazākā indīgā varde ir mazāka par 1 centimetru, tās āda ir 200 reižu toksiskāka par morfiju.

Anekdotes.

Skolotājs:

- Kā sauc cilvēku, kas zog?

Pēterītis:

- Nezinu.

- Pēterīt, ja es iebāzīšu roku tavā kabatā un izvilkšu 1 euro, par ko tu mani sauksi?

- Par burvi!

Blondīne sāk strādāt skolā par psiholoģi.

Pirmajā dienā viņa pa logu pamana zēnus, kuri spēlē bumbu.

Tikai viens zēns stāv vientuļš malā. Blondīne pieiet pie viņa un vaicā:

- Kāpēc tu te stāvi? Viens pats ... bez draugiem? Jūties pamests?

Vēlies par to parunāt?

- Atvainojiet, bet es esmu vārtsargs!

Jānītis skolā uzspīdzina ķīmijas kabinetu,

tēvs atnāk un samaksā par remontu.

Nākamajā dienā Jānītis uzspīdzina fizikas kabinetu,

tēvs atkal atnāk un samaksā par remontu.

Paiet pārīs dienu. Jānītis atnāk mājās un jautā tēvam:

- Tēt, tu vairs uz skolu neiesi?

Tēvs atbild:

- Nē, dēliņ uz skolu vairs neiešu.

Jānītis priecīgs atsaka:

- Pareizi nav ko pa drupām staigāt!

/Ance Šeflere/

Vidusskolēniem iespēja saņemt stipendijas.

Laiks skrien vēja spāniem un pirmās stipendijas arī saņēmuši desmitās klases skolnieki, taču bija arī tādi skolēni, kas nesaņēma.

Desmitās klases skolniece Rebeka ir apņēmusi pilna saglabāt mācību priekšmetos vidējās atzīmes virs septiņām ballēm, taču Krista stāsta, ka īsti necentās un nedarīja ko savādāk, lai saņemtu stipendiju. Kate, kura visu septembra mēnesi mācījās uz deviņām un desmit ballēm, diemžēl, pēdējā septembra nedēļā bioloģijā saņēma pieci, arī Edītei bija diezgan lielas cerības saņemt pirmo stipendiju, taču arī viņa saņēma bioloģijā pieci un nepaguva laikus izlabot. Meitenes un arī Kārlis no desmitās klases atbalsta to, ka ir iespēja saņemt stipendijas mūsu skolā, tas motivē skolēnus turpināt mācības vidusskolā un pabeigt to ar labām sekmēm. Emocijas saņemot stipendiju bija dažādas - Rebekai bija tāda sajūta, ka skola viņu apsveic dzimšanas dienā, taču Kārlis ar Kristu bija vienkārši pārsteigti un priecīgi. Kate bija diezgan sarūgtināta, jo bija starp 50 eiro vai neko. Arī Edīte bija vilusies sevī, jo zin, ka vienmēr var labāk. Krista no stipendijas naudas krās ceļojumam, bet Rebeka vēlas aizbraukt uz Liepāju un iegādāties džemperus. Arī viedokļi bija dažādi par to, vai paši mācīsies vairāk, jo vienmēr jau patrāpīsies kāds, kas e-klasē pēdējā brīdī ieliks atzīmi, kas nenāks par labu pašam sev, taču ir arī motivācija izlabot ne pārāk labās atzīmes uzlabojot savus rezultātus. Arī desmitās klases vidējā atzīme ir uzlabojusies, jo cenšas pat tie, kam agrāk īpaši nerūpēja atzīmes.

Novēlu visiem vidusskolniekiem lielu cīņas sparū visu atlikušo mācību gadu! Skrien, kad to vari, ej, kad tas jādara, rāpo, ja tas ir nepieciešams, bet nekad nepadodies!

Ar desmitās klases skolēniem aprunājās Nora K.

Gan jau mums katram ir gadījies tā, ka ieejot skolas vai pilsētas mājaslapā, attēls, kurā mēs ar savu izskatu neesam apmierināti. Taču, ir jautājums, vai mums ir daudz variantu kā tādā situācijā rīkoties, vai arī ko mums darīt, lai tas neatkārtotos.

Vienkārši neierasties uz skolas pasākumiem mēs nevaram, kā arī fotogrāfs nevar lūgt katram attēlā esošajam atļauju par foto ievietošanu. Skolā, katru gadu, skolēniem izdala lapiņas, kurās prasīta atļauja par foto ievietošanu, kuros esam redzami mēs.

Pēc atbildes uz jautājumu: vai man ir tiesības lūgt fotogrāfam neievietot manu foto skolas mājas lapā vai avīzē, devāmies pie skolotājiem un skolēniem. Visi viennozīmīgi piekrita tam, ka mums ir tiesības prasīt, lai neievietotu mūsu foto avīzē vai skolas mājaslapā, kā arī mums ir tiesības pasākuma laikā pateikt fotogrāfam, lai neuzņem biles ar mums. Ja tev ir radusies kāda problēma, piemēram, ja tev neapmierina sava bilde, vari droši vērsties pie savas klases audzinātājas vai skolas administrācijas.

Mēs esam un būsim pārliecināti par sevi un mācīsimies visi kopā pieņemt sevi tādu kādi mēs esam!

/Ērika Anīte/

Labākā dzimšanas dienas dāvana.

Noteikti, ka mums visiem patīk dzimšanas dienas it īpaši tāpēc, ka mēs saņemam dāvanas, bet tomēr ne vienmēr tām ir jābūt materiālām, lai tās sagādātu daudz prieka.

Mana šī gada dzimšanas dienas dāvana bija ceļojums uz Turciju. Uz šo valsti cilvēki visbiežāk dodas nevis vēsturisko apskates objektu dēļ, bet gan siltās Turcijas saules dēļ, jo ,kurš gan negrib perfektu iedegumu ?

Par savu dāvanu uzzināju nedēļu pirms lidojuma, tas bija ļoti negaidīti, jo šāda veida dzimšanas dienas dāvanu saņemu pirmo reizi. Mēs izvēlējāmies svinēt tieši tur, jo arī draugu ģimenē, kas brauca ar mums, tieši tad svinēja dzimšanas dienu. Par cik vienā dienā bija divas jubilejas, svinēt ārpus savas ikdienas bija piemēroti.

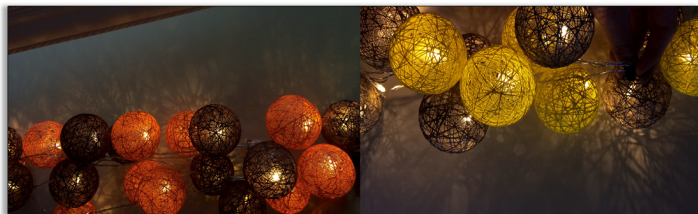
Atbraucot pirmajā dienā mūs nesagaidīja savādāki laikapstākļi kā Latvijā, arī Turcijā bija mākoņains un lija lietus.

Neskatoties uz to, jau nākošajā dienā varēja ķert sauli Vidusjūras piekrastē un doties peldēt, taču tie, kurus vairāk vilina hlora smarža varēja pavadīt dienu pie baseina.

Tomēr es biju tā, kura lielāko daļu laika pavadīju tieši pie jūras. Vislabāk man atmiņā ir palicis 3. oktobris (ceturtā ceļojuma diena), jeb dzimšanas dienas svinēšana, kura, personīgi man, ilga visas 24 stundas, sākot ar pirmajām minūtēm, kad otro oktobri nomainīja trešais. Nakti pavadīju jūras krastā, bet jau no agra rīta mani sagaidīja piecpadsmit rozā rozēs un simboliskas dāvanas. Pēdējās dienas sākumu centos pēc iespējas ilgāk pavadīt pludmalē, vakarā salīku koferus un no rīta devos mājās.

Šī bija mana otra reize Turcijā, un es jau otro reizi pārliecinātos, ka Turcijā var tiešām brīnišķīgi atpūsties, iegūt pozitīvas emocijas un labas atmiņas!

/Anastasija Sļepeca/

Mans hobijs.

Tā kā vakari paliek tumšāki un drūmāki, tad piedāvāju iegādāties manām rokām darinātas gaismu virtenes, kas priecēs Jūsu acis un sildīs jūsu sirdis. Ir iespēja izvēlēties savu krāsu kombināciju, proti, virtene sastāv no 20 bumbiņām.

Sīkāka informācija zvanot pa tālruni +37122005654 vai raksti Facebook ziņu.

Ar prieku, Nora.

Ceļošana.

Cilvēkiem ir daudz iemeslu, kāpēc ceļot. Zinātnieki apgalvo, ka mums vēlme ceļot ir iekodēta gēnos. Citi uzskata, ka ceļošana padara mūs laimīgākus, tā ir sava veida terapija.

Dažiem cilvēkiem ir kāda sapņu zeme, uz kuru ļoti, ļoti viņi vēlētos aizbraukt.

Pasaulē ir apmēram 200 valstis. Mēs dzīvojam Eiropas Savienībā, kur robežas ir atvērtas un mums šī iespēja ir jāizmanto. Kādā Amerikas universitātē ir veikts pētījums, kur atklāts, ka ceļošana cilvēku padara par 19% laimīgāku nekā jaunas viedierīces iegādāšanās.

Ceļojot var redzēt Zemes daudzveidību – kalnus, jūras, ledājus, tuksnešus, ieplakas un daudz ko citu. Ceļojot var vislabāk apgūt jaunas valodas un iepazīties ar jauniem cilvēkiem. Ceļošana dod nenovērtējamu pieredzi un zināšanas. Paplašina redzesloku, kā arī var iepazīt citu zemju vēsturi, kultūru, ēdienus un tradīcijas.

Ceļošana ir burvīgs vaļasprieks, iespēja izrauties no ikdienas, skatīt ko jaunu un paplašināt redzesloku. Mēs visi dzīvojam zem vienām un tām pašām debesīm, taču mums visiem nav viens un tas pats horizonts. /K. Adenauers/ /Anda Brauna/

Avīzes redakcija

Redaktore

Edīte Savickaite

Korespondente, skolotājs-

konsultants

Zaiga Strelēviča

Korespondenti

Sabīne Ziverte

Nora Kadaģe

Elīna Putniņa

Anda Brauna

Ance Šeflere

Marta Roga

Anastasija Sļepeca

Ērika Anīte

Marija Pocijs

Inīta Cimere

Foto

Kate Rozentāle